

foregaaet en foreløbig Revision af Loven, som netop tager Sigte paa dette Forhold, Terminsbørsen. Men det gælder herom, at denne Ordning vel er planlagt i Henhold til Loven af 1922, men den er ikke udført, og man kan derfor aldeles ikke have Erfaring vedrørende hele dette Forhold. Som den højtærede Børskommissær udtaler, er Ordningen kun paa Trapperne, den er ikke traadt ud i Livet, og altsaa kan den ikke nu bedømmes.

I den Henseende er altsaa de tre Organer, den højtærede Minister, Bestyrelsen for Fondsbørsen og Børskommissæren, for saa vidt enige, som de mener, at Revisionen ikke bør finde Sted nu. Man er kun uenig med Hensyn til, hvornaar Revisionen bør finde Sted, idet Fondsbørsens Bestyrelse mener, at man bør udskyde Revisionen et Aar, den ærede Børskommissær mener, at den passende kan udskydes til April 1928, og den højtærede Minister har valgt at sige: inden Udgangen af 1928. Jeg tror, den højtærede Minister har Ret. Det gaar i Almindelighed ikke saa rask, som man paa Forhaand er tilbøjelig til at tro, med Indførelsen af den Slags Forhold. Men hvorom alting er, kan mit Parti billige, at en Udskydelse finder Sted, og mit Parti er rede til at stemme for Lovforslaget.

Henrik Nielsen: Det ærede Medlem, der nu talte, har allerede fremført Grundene for, at det her foreslaas, at Revisionen af Fondsbørsloven udskydes nogle Aar, for at man kan faa Tid til at indhøste de Erfaringer, som er nødvendige som Grundlag for en Revision. Som det allerede er anført, er en af Grundene den, at Børsforretningerne har gaaet noget trøgt i de sidste 4 Aar, og desuden har man ikke faaet gennemført Terminsbørsordningen. Naar to saadanne Autoriteter som Bestyrelsen for Børsen og Børskommissæren er enige om, at man mangler de Erfaringer, der bør danne Grundlaget for en gennemgribende og fornuftig Revision, og Ministeriet har sluttet sig hertil, finder jeg heller ingen Anledning til at have noget som helst at indvende imod, at dette sker. Jeg skal da kun ganske kort anbefale, at man gennemfører Lovforslaget.

Schovelin: Jeg kan for mit Vedkommende ganske slutte mig til de Betragtninger, som er gjort gældende af de foregaaende Talere. Jeg vil dog gerne have Lov til at føje nogle faa Bemærkninger dertil.

Som man har gjort opmærksom paa, er Grunden til at foreslaa en Udskydelse af

Revisionsfristen jo ikke mindst den, at Terminsbørsordningen endnu ikke er traadt i Kraft, og den Revision, der allerede fandt Sted i 1922, fandt netop Sted under Hensyn til, at man ønskede at lette Indførelsen af en Terminsbørs. Hele dette Spørgsmaal har gennemløbet mange Faser. I det oprindelige Lovforslag, som først blev Lov under 4. Oktober 1919, var der fra daværende Handelsminister Hages Side blevet aabnet Adgang til Oprettelse af en Terminsbørs, men under en ganske bestemt Form, nemlig gennem Indførelse af en Likvidationskasse, som garanterede for Opfyldelsen af Terminsforpligtelserne paa en Maade, som kun fandt Sted paa ganske faa Fondsbørser, og som egentlig kun havde sit virkelige Udtryk i de Likvidationskasser, der var oprettet rundt om for Terminshandel med forskellige Varer saasom Kaffe, Sukker og lignende. Allerede den Gang havde jeg Lejlighed til i det daværende Udvalg at gøre opmærksom paa, at man derigennem bandt Hænderne paa dem, der skulde gennemføre Terminsordningen, lovlig stærkt, og det viste sig da ogsaa meget snart, at der hverken var Lyst eller Kræfter til at gennemføre denne meget vidtdrevne Ordning. Det var dette, som førte til, at man i 1922 foretog den Revision af Loven, hvorefter Adgangen til at indføre en Terminsordning blev betydelig lettet, hvorigennem man med andre Ord gør hele denne Bestemmelse mere almindelig og mere rummelig i sine Udtryk. Man sigtede derved væsentlig paa at faa en Terminsordning indført som den, man paa det daværende Tidspunkt eller rettere umiddelbart før Krigen havde paa Berlins Børs, hvor man i Virkeligheden kun sørgede for, naar Terminerne indløb, at likvidere, altsaa det, man paa Engelsk kalder at cleare, de forskellige Omsætninger, saaledes at det kun var en Saldo, altsaa henholdsvis en Købesaldo og Leveringssaldo, der blev gjort op, medens alle de øvrige Forretninger blev likvideret mod hinanden, altsaa en afgjort Lettelse; derimod overlod man selve den kontante Afvikling af Forretningerne til Parterne selv. Det formede sig da paa den Maade, at man foretog Clearingen efter en bestemt Kurs, der for saa vidt blev en formel, fiktiv Kurs, en saakaldt Likvidationskurs, og de Differencer, der opstod mellem denne og de faktiske Kurser, til hvilke der var gjort, overlod man de forskellige Medlemmer selv indbyrdes at regulere.

Det var med dette Mønster for Øje, man begyndte Arbejdet paa Indførelse af en Terminsordning paa Københavns Børs. Det traf sig nu saa heldigt, at man paa Stock-